

Arda Yiğit

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.12.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Arda Yiğit

Divan Edebiyatı Sevdalısı

Ah İstanbul!

Ah İstanbul! Ne iz vardır geçmişinden?
Ne kaldı yaşattığın hoş hislerinden?

Meçhule giden aşıklar neredeler?
Bilmez miyim ey İstanbul? İçlerindeler.

Silinen duyguların özlemindeler;
O şanlı geçmişinin hiçliğindeler.

Bir gün buluşamayacak gözlerimiz,
Olmayacak artık sana sözlerimiz.

Biz senle sevmediğimiz bugüneyiz,
Ah İstanbul! Hasretimde ki dündeeyiz.

Uğruna artık şerrin eşiğindemiz,
Hüzünle eskilerin matemindemiz...

İstanbul, nerelerdesin bir söyleyen!
Kimlerlerlesin, hangi düşümüzde sen?

Arda Yiğit

Allah'ım!

Diz çöküp söylenince "Ey Allah'ım!
Nedir benim bu çektiğim, bu kahrım?"

Bitmez dertle bu hayatı yaşattın,
Gözü, göz yaşım için mi yarattın?"

Şimdi yaratılan gülle sarardım,
Fıratı bağlayan gece karardım...

İsyanım boş! Yine seni arardım.
Bir ben seni gönülden anlardım...

Arda Yiğit

Ay Ve Güneş

Bir ayı bir güneşi aldım elime,
O'nu hatırlattı geçen her kelime.

Daha yakınım dasın uzak dedikçe;
Parla yıldız gibi felekte, istedikçe!

Hangi hadsiz demiş ilah bize uzak?
Büyük yanılğı, nefsin kurduğı tuzak.

Daha yakındır duyduğumuz her sestem,
Derin derin çektığımız her nefestem.

İmanla cennetine nûrla dolmak var.
Aşkınla gül olup uğruna solmak var.

Göğsünde iman, dilde Allah ile gel!
Nedir O'nun sevgisinden daha güzel?

Hüdanın güzel kaleminden her satır,
Özlemle andığım günü hatırlatır.

Arda Yiğit

Bahar

Ne acı! Gidersem ben bu diyârdan.
Şevdiysem kışı, geçtiysem bahardan,
Özlemi tatmışsam o narin yârdan;
Ne yazık! Yâri seven o gözlere...

Çehren açtırmışsa mahzûn gülleri,
Kavurmuş gönlü, kalmışsa külleri,
Esintim vurmuşsa yâr kâkülleri;
Ne yazık! Dil dökülen o sözlere...

Alevin ki kızdırdıysa rûzgârı,
Aşkın hatırlatmışsa kirdigârı,
Hüma açmışsa sana kanatları,
Ne yazık! Unutulan o özlere...

Arda Yiğit

Beklerim

Çehrene çökmüş bu gecenin hüznü,
Görmez gözlerim o üzgün yüzünü.

Gün sönmüş, geçmişin hatırasıyla,
Yanmış bitmek bilmeyen ihtirasıyla.

Beklerim lâkin yoktur bir beklenen,
Gelmez hülyada rüzgarım esmeden!

Geçsin ki beklemekle çocukluğum,
Fark edilmezken alemde yokluğum...

Beklerim, gözden akan damlaları,
Düşen yaprakları, geçen baharı.

Duydum kendimi denizin sesinde,
Bir çok ahenk saklı her zerresinde.

Bende ki bu yokluğun tek ilacı,
Yokluk ile çekmektir çokça acı.

Gönlüm hep bir gemici gibi tektir,
Tek işlevi umut ile beklemektir...

Bekleyiş bitse, rüzgarım görünse!
Bu yokluk artık varlığa bürünse...

Arda Yiğit

Bitmez Yol

Önümde sanki uzun, bitmez bir yol,
Ne vardır bu yolculukta düştten bol?

Sonu elbet bir gayeye varmalı,
Bu gaye yâr, yolcuysa ben olmalı!

Aşkî ben hep virane olmak sandım,
Düşen bu yapraklar gibi usandım.

Güneş doğmaz, bülbüller ötmez o an,
Geçmişine hasret kalınca insan...

Alevden saçlarına, esse rüzgar,
İçimde suskun, bitmeyen hisler var.

Bürünür hayatım sanki her renge,
Dayanamaz sendeki bu ahenge.

Geldim karşına! Masum bir hevesle,
Kırılma gönül, titreyen o sesle...

Aşk hamurunda yoğrulan bendeniz,
Şimdi gözlerde oldum düşüncesiz...

Arda Yiğit

Bu Gece

Bitmek bilmez, ufuksuz sevdalar bile,
Bitermiş ah yâr bir küçük teselliyle.

Uzun ve mükevveb, manasız bu gece,
Tabiyim sana, git yahut kal keyfince!

Giderek sen ihsan eylersin eminim;
Ne haktır ki yâr sana olacak kinim?

Dolar içime artık yağmur kokusu,
Duyulur sensizliğin o uğultusu...

Yüzün bu felek gibi narin ve berrak,
Bu çehre bir o kadar da bana uzak...

Gözleri kamaştırdı sendeki o nûr,
Gittin, ne sevinç kaldı bana ne huzur.

Arda Yiğit

Duydum

Sandım ki yâr gözlerimi şelale,
Aktı ya uğruna düşen her damla,
Olsa nolur ya ha gülmüş ha lale,
Örneksin çiçeklere o endamla!

Duman dolsa içim, hesap yıllara;
Duydum, ahenginle dile destansın,
Açılmışsın bensiz yeni fasıllara;
Unutma sen yalnız bende Sultansın!

Arda Yiğit

Fahrettin Paşa

Haram bize gavura teslimiyet,
Yalnız Allah'a, sanarsın ehli beyt.

Sen ki haykır paşam o gür sesinle,
Ulaşalım Hakka senin izinle!..

Vatandır bu bırakmaya gelir mi?
Kan ile sultanmasa sevilir mi?..

Vatan sevdalısı Fahrettin Paşa!
Çıktı mı ruhun şehitlerle arşa?

Meğerse düşmanın ki en kallesi,
İhanetin esiri eden kardeşi...

Olsun paşam, kötü günler de geçer;
Bakarız, hüda cennetine seçer.

Senin o sevdana kim paha biçer?..
Kim senin gibi şهادetle göçer!..

Arda Yiğit

Firkat Şarkısı

Hüzün ekip biçtiğim, yaşam tarlası,
Renksiz film ölüm, bense perde arkası.

Suskun bir şairin budur son yazısı,
Dillerden dillere hep firkat şarkısı...

Ölümden başka kalmadı gözlediğim,
Kabrimden başka, sevdıyla özlediğim...

Artık ne varsa benden sonra ve önce;
Ağtlar yakınlara toprağa, ölünce.

Yaşam, ibaret vakitsiz hikayeden,
Sûkunetle koştum varılmaz gayeden.

Ruhum yaşar iki yaşam arasında,
Mükevveb gecenin o loş karasında.

Arda Yiğit

Galip

Hayatın savaşında galip olacağım,
Koklarken o kumral, hoş saçlarını.
Bir nefesle sarhoş olacađım,
Unuturken gözlerle günahlarımı.
Aşk!
Yalnız sen, yalnız beraber olacak.
Hasret o gün kurtulamayacak
Yanacak tekrar ellerimde.

Arda Yiğit

Gemi

Büyükçe bir gemi, onca mürettebat.
Batmamalı! Hazin dalgalara inat.
Nereye sürüklerse bizi bu hayat,
Ruhumuzda var, hep boğuşan bir gemi...

"İmdat! Artık hepten sonumuz geliyor,
Dalgalar gemiyi sessizce deliyor,
Herkes ölümün geldiğini biliyor..."
Ömür biterken mezar olur bu gemi!

Kalınca aydınlıkta artık son yelken,
Sessizce batışı ardında izlerken,
Mürettebat bir bir önümde ölürken;
Bana güz ile yaşam olur bu gemi!

Gemi her vakit unutulmaz bir rüya,
Gönlün gemi, bense mürettebat güya,
Gözlerin, geminin içinde başka dünya,
Gönlüme bitmez sevda olur bu gemi...

Arda Yiğit

Gönül Kapısı

Gönül kapısıydı sana açılan,
Sevdaydı her köşe başı kaçılan.

Bakışların beni öldürür gibi,
Mehtabın tüm günü söndürür gibi.

Tek bir söz yok senden buz mu kesildin?
Hasretten bilirim, böyle değildin...

Sende denizlerimde boğulursun,
Gönülden silinir, gûruh olursun.

Sevdayla ancak aranır durursun,
Yokluğumda yâr, hep meyus olursun!..

Zor günlerde yâr sevdami yâd etme;
Biçareyken tanrıya feryad etme!

Şimdi ararım o gözlerde mana,
Hicran vakti gözlerden kaybolana...

Arda Yiğit

Hatırlar Yıllar

Şiirlere gömdüm güzel adını,
Son diyerek yaktım bu ruhu,
Hatırlar yıllar o güzel kadını;
Sever gönül, sevilmeyen gûruhu...

Alevin ki sıcağına hapsoldum,
O buz gönlünü gözlerim görünce,
Olan olsun yârim ben gülle soldum;
Gül ya kuzun sevdasıyla ölünce...

Arda Yiğit

Hür Halkım

Koptu sükunetle bizden nice Ali,
Görmez gözlerle susarken hep ahali.

Nedir bilemedik asla bu sağ-solu,
Yine de devam eder katliam yolu!

Dizeleriye bunlar yalnız ölümün,
Vaktidir artık sonumuzdan dönümün.

Her an arzularken burada biz onu,
Elimizden olacak hürriyetin sonu...

Hiddetin yaş olup gözlerden taşmalı.
Asıl, hâle ağlamayana şaşmalı!

Geldim nûş edip şarabın diyarından,
İstibdâtın yıktığı nûr mezarından...

O vakit geçmişe edilen bunca yâd,
Olacaktır elbet yaradana feryâd!..

Halkıma hilaf lar birer serâb olsun,
Olanları gören gözler hârab olsun...

Sis çökmüşse hakikate ağır ağır,
Varmaz farkına hakkın onca sağır.

Ağırlığa dayanılmaz olsa hayat,
Değişir mi ya râb bizdeki itiyat?

Kopmaya devam edecek hep Ali'ler,
Çok kez boğacak ruhunuzu adiler!...

Arda Yiğit

İstanbul Meyhanesi

Çalkmıřsa kadehler bendeki ruha,
Özlem duyarsa bu gönül gûruha,
Tek çaremiz sığınmaktır Allah'a;
Bir başka İstanbul meyhanesinde...

Yine kalmıřsam sevdanla avare,
Dilim varmazdı söylemeye yâre,
İsyanımsa zulmeden bu kadere!..
Bir başka İstanbul meyhanesinde...

Arda Yiğit

Kış Akşamı

Hoş bir kış akşamı, kaplar yeri karlar.
Sar beni gül, gönül geçmişi hatırlar.

Söyle ki yokluğunda ne edeyim ben?
Gelirken ruhumda sızı derinlerden...

O vakit bendeki bu yalnızlığı bilsen,
Üşütür her rüzgar yokluğunda esen!..

Örtmüş alemi sanki beyaz bir tülle
Sensiz geçti güzel, her gün eylülde.

Harap ettiyse yârim beni bu hicran,
Zulüm gelir artık bana mutlu her an...

Kulak ver, el at gül, bendeki mateme.
Hevestir, elbet bu bir gün geçer deme!

Günler geçmiyor ki bu hasret bitmiyor,
Kimse bendeki isyanı işitmiyor...

Arda Yiğit

Leyl Altındaki Kız

Vurmuşsa yüzüne parlayan her yıldız,
Kahve gözleriyle leyl altındaki kız,

Çehren renk renk bu çiçekler gibi süslü,
Hüsnün ki kıskandırmış o narin gülü!

Sevdanla dalmışlar güzel bir hayale,
Kaptırmışım kendimi bitmez melale...

Siyah saçlarında bulduk kendimizi,
Çehrenle unutmuşuz biz bendimizi.

Şimdi olmuşsun sen artık tek ve yalnız,
Kahve gözlerinle leyl altındaki kız!

İnce ve narin, o güzel ellerinle,
Gönlümü sarhoş eden hoş esintinle;

Sevdamla birleşince olur bir bütün,
Bir daha uğramasın sevgili, hüzün!

Arda Yiğit

Maviler İçinden

Maviler içinden gel ruh-u revanım;
Sevdanla dolsun, alev alsın her yanım.
Aksın tersine nice göller, denizler!
Taşısın ruhum güzelliğinden izler...
Gelip geçer, göremediğim seneler;
Yansıtıırken her vakit seni dereler.

Maviler, derman olur;
Çile, saadet olur.

Maviler içinden sev, ruh-u revanım;
Sensiz geçmez burda hiçbir güzel anım.
Dağların ardından yâre rüzgar essin;
Sevdalar gönlüme rüzgarıyla gelsin!
Sancak gibi dalgalanalım semâda,
Gökün mavisinden renk versin hüda...

Maviler sevda olur;
Kışlar bize güz olur!

Arda Yiğit

Merve Nazlı

Merak ettim, sessizliđini, güzelliđini..
Ellerini tutsam, dinlesem ki dertlerini
Rüyalarım olsan, paylaşsan benle sevgini
Versem sözler, görsem ki gözlerini, neşeni
En olmadık an çıka gelsem, tanısam seni

Niyetim değildir hüzün, yalnız bilmek seni
Alemler tutulmuş sana, sevdan vurmuş beni...
Zaman geçmez, dakikalar sayıklar ismini
Lale gibi narin ve özgün güzelliđini
Islak yollarda, yağmur altında görsem seni

Arda Yiğit

Mucizesin

Küt saçların oldu gönlüme düğüm,
Mucizesin sen karşımda gördüğüm!
Bir ateş ki, nûr gözlerinde, aman!
Uğruna yakılır, yıkılır hânüman.
Döndükçe uğruna, bu felek çarkı,
Çalsın dursun, ruhumda bu şarkı!

Gider gemi, alıp bilet eline;
Gidersen yâr, kanıp son tan yeline,
Bırakırsan yokluğunun seline,
Gelirsek nûr gözlerin eceline...
Sende ne sevda kalır ne mucize;
Meçhule gider yazılan her dize...

Arda Yiğit

Rakı Kadehi

Önümde yarım, üzgün rakı kadehi.
Ay eşliğinde parlar gönül kamehi.

Aklımda diyar-ı dilber, gönülde sen!
Görmez gözlerim sensiz bütün alemi.

Her gece yâr aynı türküyü söyleyen,
Ebkem olma! Anla nolur bu halimi...

Yokluğunda yakın gelir gülgün âfak,
Gözlerin o gün aydınlatsın derdimi.

Ruhum sarhoş, hayatım sevdanla heder!
Tek dileğın, söyletme son sözlerimi...

Ben ki öyle acizim, öyle beyhude;
Doldursan neş'eyle tekrar gözlerimi!..

Arda Yiğit

Sefirinin İstanbul!

Kadıköy'de bir yolcu, her yere ağyar.
Sayıklar kendi kendine o bahtiyar;

"Gözlerimde neşe burası İstanbul!
Gönül, huzru da aşkı da burada bul!"

Bulunur bu güzel diyarda her çare,
Visal vaktidir, söyleyin narin yâre;

"Sende güzide şehri benimle dinle,
Süz deryayı sessizce kor gözlerinle."

Burası sefiri olduğum İstanbul!
Umutla dolarmış her adımda her kul!

Arda Yiğit

Semâda Çınar

Alem sonunda, kevserden bir dere,
Semâda bir çınar ki aşka meftûn.
Dere altında ebedi meşcere,
Ederken firkatın çınarı dil-hûn...

İsterdim, olsam mevsimine medfûn,
Sine'm solmuş riyazın kadar mahzûn.
Şi'rim geçen güzel aylara tuhfe;
İnkiyâdımsa sevdan ile meşhûn.

Perde çektim sende ki hüsn nûruna,
Deldim benliği ezeli nihânda.
Rihlet yolu gözüktü yâr uğruna,
Bulamadım tekrar dört bir cihânda...

Arda Yiğit

Seninle, İstanbul

Eşsiz güzelliğinle ederken sen naz,
Arkanda öyle bir manzara boğaz.

Hafiften kulağa çalan martı sesi,
Ardımızda yeni açmış gül bahçesi,

Her zerremiz ısınır hülyada aşka,
Kurtuluş yoktur burada aşktan başka!

Bir ışık parlar karşında, uzaklarda.
Savruluruz senle esen her rüzgarda.

Çekerken içe azar azar seni ben,
Son dileğimsin artık bu gecelerden!

Ne güzel duruyor yanında kız kulesi,
Sanki İstanbul, aşkın tek hazinesi...

Ruh-u revanım! Bıraktım artık hüznü,
Acı çeken gönlün, o masum yükünü...

Yolumuz düşerken aynı meyhaneye,
Bak karşıdaki şu deli divaneye.

Almışsın sen tüm İstanbul'u ardına,
Marmara ve ben pek yakışır yanına!..

Gezerken tüm Kadıköy'ü adım adım,
Ben seni içimde, neşeyle yaşadım.

Bu soğukta üşürken, o yaman hazan,
Hızlandı ilk defa karşında tüm zaman.

Sen, bitmek bilmez sevdamin sahibisin.
Her an bana tebessüm eder gibisin...

İstanbul, dilinde şarkısı mevsimin;
Sözler aynası sanki güzelliğinin.

Burada hislerimizle yalnız kalsak,
Sa'detimizle, narin uykuya dalsak...

Arda Yiğit

Sevda Yarışı

Soğuk havada, bulutların altında,
Önümde bir çift, sarılma telaşında.

Sevgili! İstanbul'un her köşesinde,
Herkes ayrı ayrı sevda yarışında.

Alev alev yanıyorum bu soğukta,
Bir kış vakti, bir tebessümle karşında.

Gözlerinin elinde o sinsî hançer,
Sokakların sisli, en hazin anında,

Saplanır gönlüme tek tek sükunetle,
Nice afetler hiç kalır aşk yanında!

Bütün renkler bürünmüş siyaha artık;
Şehrin adım atılan her karışında.

Yangınlar sönüp, küller kalınca bizden;
Ağyar olacağız, günün sabahında...

Arda Yiğit

Sevda'nın emeli

Oturdum yine bir ağacın gölgesine
Düştüm ben sendeki ateşin emeline
Solan yapraklar ki düşerken önüne
Ay tutulmuş gözlerimdeki sevgine

Yanan mum ışığı ki gelir gözüne
Gönül durur gözlerdeki mucizene
Tüm şiirler Sultan'ın güzelliğine
Dokunamasam da narin ellerine

Pek umutsuzluk hakimdi üzerine
Ulaşamadın mı sevda emeline?
Bakmadın yâr seni gönülden sevene...
Ulaşamazsın elbet aşkın rengine

Arda Yiğit

Son Matem

Semânın mateminde, hüzünle kal!
İnkisarımla son rü'yalara dal.

Çünkü artık ne sen varsın ne de ben;
Şehir vakti eser yok gölgemizden.

Hüsn ile ruhu beslemeye geldin,
Aşk ile derbederken dahi güzeldin.

Hayat artık ikimiz için kördüğüm,
Kurtaracak elbet bir gün bizi ölüm!

Artık cihan, yâr için sonbahardı,
Sensizlik ve firkatın ile gün ağardı.

Bunca isyana sessiz kalır kader,
Beklerim, giden kuğudan bir haber...

Yazdığım son mahzun dizeler olsun,
Varlığınla ruhum neş'eyle dolsun!

Sende bulunur bu gönlün silahı,
Gözler nûruyla getirir sabahı!

Duymam tek kelime senin sesinden,
Git gide uzaklaştım nefesinden...

Arda Yiğit

Şeb

Hep hasrettik mehtaba ve hilâle,
Ağlar oldu şeb bizdeki bu hâle.

Ağyar olmuşuz, geçen o leyale;
Gün saydık biz her akşam bu visale...

O vakit akiseden doğar bahar,
Aydınlanır gün, bizi hüzün sarar.

Yalnız hayal-i muhali bekledin,
Kendini anca rü'yada belledin.

Ağır gelir elbet hakikat-i aşk!
Olacak gönül bir kuz gibi kurak.

Yaşlar gözden taşıp içini döker,
Gûruh sevdalı edasıyla çöker.

Bilinir artık gözlerin esrarı!
Vurduğunda gönlü dinmez bir ağrı...

Arda Yiğit

Turan'a Hicret

Her kahraman uğruna silinip gitti,
Varmadan sana, kefen giyinip gitti.
Bildim nedir manası, ezeli sevda.
Kında kılıç, gözde azim, kalpte hüda.
Ebedi yolda bitmek bilmeyen hasret;
Bilemedik ne edeceğimizi affet!

Turan'a hicret...
Bir garip kasvet!

"Neden peşindesin bu hayali için?
Günlerdir yol telaşı ve neşe için?"
İçimiz hep vatan sevdasıyla dolu,
O vakit gaye belledik biz bu yolu!
Tüm alem bir gün olacak altımızda,
Tüm ahengimiz yalnız kır atımızda!

Turan'a hicret...
Bir garip hayret!

Arda Yiğit

Türk'ün Evladı

Türk'ün evladı tek sevdan vatan!
Her zaman ki gibi bahtın kara...
Anlamı ne imanın, ruhu saran?
Râb, cennetinde olmadıktan sonra...

Arda Yiğit

Ya Râb!

Yâr da sensin şeb de leyl de!
Buldum endamı bir gülde.

İçimde bir çığlık, "ya râb!"
Etme kahrınla hârâb...

Âlem karşımda mucize;
Ne cevaptır ah bu gize?

Öyle güzel öyle âlâ,
Bir sen, Allah-u Teâlâ!

Arda Yiğit

Yalnızlık

Yapayalnız bir günün sabahında,
Gökyüzünde yokken ne ay ne güneş;
Bürünmüş yalnızlığa, güz ardında.

Çiseleyen yağmur hep uğuldarken,
Şessizlik içinden bir umut, bir eş;
Gelsin kurtarsın, ümidim solarken...

Bu karanlık içinden bir gül parlar,
Bağırır: "İmdat! Sona geliyorum..."
İsyanları bu yangınımı harlar...

Arda Yiğit

Yandım Ateşinle

Aşk dediğin çöldür, hem de nasıl kurak!
Biz bir yolcuyuz, o hiç gelmeyen durak!

Yandım ateşinle,
Bu karanlık gece...

Aşk, ruhla beden arasında hamak!
Son uyku demek, onda bir kez uyumak.

Yaktım ben kendimi,
O kahve gözlerinle.

Sanki yaşamın ardında başka diyâr,
O diyâr sonunda ne dost kalır ne yâr.

Ne edeyim dostu,
Yandım özleminle...

Arda Yiğit

Yârim İstanbul

Kaplasa da göğü kara bulutlar,
Şerle ki yağrulmuş garip mahlutlar,
Gerek yok hüzne ilah bunu kutlar;
Fethini ki tek yârim İstanbul'un!

Her yanı sanki ayrı bir eser,
Suyundan her yudum âleme kevser,
Tüm güzelliği ki bana müyesser;
Şanlı ve güzel yârim İstanbul'un!

Arda Yiğit

Yeşil Gözler

Bu gözlerim yeşil olsa ne olur?
Rengiyle dağları büyüler durur,
Yemyeşil ırmaklar yanında kurur,
Gözler gönlünü vurmadıktan sonra...

Bu güzel sözler süslense ne olur?
Şözlerim ki senin sevdana mahsur,
İster miyim yâr hâlâ biraz huzur?
Yanında olamadıktan sonra...

Arda Yiğit